

UZASADNIENIE

Pozwem, złożonym w dniu 11 czerwca 2013 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 395.776,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 30 marca 2013 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu równowartości 119.174 sztuk zawieszek zapachowych ze znakiem towarowym EURO 2012. Powódka wniosła nadto o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pozew k. 2-3)

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż strony łączyła umowa ramowa o współpracę handlową, na mocy której (...) Sp. z o.o. nabyła od pozwanej 150.000 sztuk zawieszek zapachowych. Zapis § 5 ust 4-6 w/w umowy zapewniał natomiast powódce prawo zwrotu towaru, w sytuacji niesprzedania go do dnia 15 lipca 2012 r. Stosownie do postanowień umowy ów zwrot miał nastąpić nie później niż do dnia 31 marca 2013 r. i obejmować nie więcej niż 150 000 sztuk zawieszek. (pozew k. 4, umowa k. 24 v).

Jako że z zakupionych 150 000 sztuk towaru nie sprzedano 119.174 sztuk, powódka postanowiła skorzystać z przysługującego jej prawa zwrotu, czego, z uwagi na brak kontaktu z pozwaną, do dziś nie może skutecznie wykonać. Pomimo informacji na temat ilości niesprzedanych zawieszek, przesyłanych spółce (...) drogą elektroniczną i pocztową, powódka nie uzyskała zapłaty za niesprzedane produkty. (pozew k. 4 – 5). Bezskuteczne okazało się również pisemne ostateczne wezwanie do zapłaty, wysłane pozwanej listem poleconym w dniu 29 maja 2013 r. (k.35-36)

W dniu 30 lipca 2013 r. został wydany nakaz zapłaty, zgodny z żądaniem pozwu. (nakaz k. 59)

W dniu 16 września 2015 pozwany wniósł skutecznie sprzeciw, zaskarżając w/w nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. (sprzeciw k. 74) Strona pozwana przyznała, iż łączyła ją z powódką umowa o współpracy handlowej, zastrzegająca możliwość zwrotu maksymalnie 150.00 sztuk zawieszek zapachowych nie sprzedanych do dnia 15 lipca 2015 r. (...) Sp. z o.o. nie zaprzeczyła nadto wskazanemu przez powódkę terminowi, w którym miał nastąpić zwrot towaru, jednakże wskazała, iż powódka nie złożyła oświadczenia o realizacji swojego uprawnienia w sposób ustalony w umowie, a jednocześnie upłynął termin, w którym (...) Sp. z o.o. mogła skorzystać z tego uprawnienia. (sprzeciw k.74) Uzasadniając swoje twierdzenia, pozwany powołał się na § 17 ust. 10 umowy, w którym, dla oświadczenia o realizacji prawa zwrotu zastrzeżona została forma pisemna pod rygorem nieważności. Oświadczenie powoda w przedmiocie skorzystania z uprawnienia, zastrzeżonego w § 5 ust. 4-6 umowy łączącej strony miało w ocenie pozwanego dla swej skuteczności zostać nadto przesłane Sprzedającemu listem poleconym. (sprzeciw 74v -75)

Strona pozwana odmówiła również w sprzeciwie skuteczności pismu powódki, skierowanemu do (...) Sp. z o.o., i wysłanemu pocztą w dniu 29 marca 2013 r., uznając iż w istocie stanowi ono wezwanie do zapłaty, nie zaś oświadczenie o skorzystaniu z prawa zwrotu towaru. Pozwana wskazała także, iż nawet w razie przyjęcia, że w/w pismo stanowi informację o realizacji prawa zwrotu, to zostało ono doręczone pozwanemu po oznaczonym w umowie terminie na skorzystanie z tego uprawnienia, mianowicie w dniu 2 kwietnia 2013 r., w sytuacji, gdy postanowienia umowy zastrzegły złożenie tegoż oświadczenia do 31 marca 2013 r. (sprzeciw k. 75)

Na sprzeciw pozwanej powódka udzieliła pisemnej odpowiedzi, argumentując skuteczność oświadczeń przesyłanych drogą elektroniczną, powołując się na poglądy doktryny, stosownie do których podpis elektroniczny odnosi skutki prawne niezależnie od jego rodzaju. Jednocześnie podniesiono, iż w umowie wiążącej strony dla oświadczenia o skorzystaniu z prawa zwrotu przewidziana została forma pisemna dla celów dowodowych. Powódka ponownie zwróciła uwagę na brak kontaktu z pozwaną i mnogość prób doręczenia jej spornego oświadczenia, wskazując, iż oświadczenie o wykonaniu prawa odkupu zostało przekazane spółce (...) Sp. z o.o. w czterech formach tj. drogą elektroniczną, przez publicznego operatora pocztowego, przez przedsiębiorcę, świadczącego usługi kurierskie, a

nadto poprzez polecenie pracownikom powódki udania się do siedziby pozwanej w celu przekazania korespondencji. (odpowiedź na sprzeciw k. 98-100)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Strony wiązała umowa o współpracy handlowej, na mocy której powódka nabyła od pozwanej 150.000 sztuk zawieszek zapachowych ze znakiem towarowym EURO 2012, które to, w razie nie sprzedania ich do dnia 15 lipca 2012 r. mogła zwrócić pozwanej w terminie do 31 marca 2013 r., nabywając jednocześnie roszczenie do (...) Sp. z o.o. o zwrot kwoty stanowiącej równowartość sumy uiszczonej za towar, którego nie udało się sprzedać (§ 5 pkt 4-6). (umowa k. 23-28)

W skład towaru podlegającego zwrotowi wchodziło 119.174 sztuk zawieszek, za które Kupujący uiszczył po 2,70 zł za sztukę netto, co daje łączną kwotę 321.769,80 zł netto, tj. 395.776,85 zł brutto. (okoliczności niesporne, faktura k. 30, protokoły przekazania k. 31-32, pismo k. 29)

Współpraca stron uległa pogorszeniu w momencie, w którym powódka zaczęła przejawiać wolę skorzystania z uprawnienia zwrotu towaru. Wówczas kontakt z firmą (...) Sp. z o.o. stawał się coraz trudniejszy, aż ostatecznie zanikł zupełnie. Początkowo zwrócono się do pozwanej drogą elektroniczną. Ówczesny pracownik (...) Sp. z o.o. P. W. (1) wysłał wiadomość do M. L., tj. jednego z przedstawicieli pozwanej, którego adres e-mail został podany w umowie, w której poinformował o zamiarze zwrotu towaru, wstępnych planach co do terminu tralizacji zwrotu, a także zwrócił się z prośbą o wskazanie adresu, pod którym miało dojść do przekazania niesprzedanego towaru. W odpowiedzi M. L. poinformował o możliwości odesłania resztek towaru do Ł. na ul. (...), wyrażając jednocześnie zgodę na dokonanie zwrotu przez złożenie dokumentu WZ. Następnie w dniu 11 marca 2013 r. P. W. (1), podając bardziej szczegółowe informacje na temat zwrotu, tj. planowaną jego datę i ilość towaru, ponownie zwrócił się drogą mailową do M. L.. W dniu 25 marca 2013 r. pracownik powódki uzyskał odpowiedź w której został zapytany o ilość, planowaną na pierwszy zwrot. Pomimo reakcji ze strony powodowej i kierowania do (...) Sp. z o.o. dalszej korespondencji dotyczącej realizacji zwrotu towaru, kontakt z pozwaną zanikł. (zeznania świadków P. W., Ł. P., E. C. i A. B. e-protokół k. 188-190 oraz S. G. i T. G. e-protokół k.217a)

W dniu 5 stycznia 2015 r. na skutek połączenia spółek i przejęcia całości majątku powodowej spółki w jej prawa wstąpiła spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółki Akcyjnej w P. (...) z siedzibą w K. (odpis z KRS k.201)

Powyższe okoliczności Sąd ustalił jako wynikające z dokumentów złożonych w toku postępowania oraz potwierdzone przez świadków przesłuchanych na wniosek strony powodowej. Z zeznań przesłuchiwanych P. W. (1), S. G. (2), A. B. (2), Ł. P. (2), E. C. (2) i T. G. (2) jasno wynika, iż trudności z nawiązaniem kontaktu z (...) Sp. z o.o. stanowiły w marcu 2013 r. istotny i powszechnie znany ówczesnym pracownikom problem firmy (...) Sp. z o.o. Osoby zatrudnione przez powódkę były angażowane w próby kontaktu z pozwaną, zaś E. C. (2) i Ł. P. (2) osobiście udali się do siedziby pozwanej, celem przekazania jej pisma wzywającego do zapłaty za niesprzedane produkty i zawierającego informację o zwrocie towaru (k. 29), które to, z uwagi na niezastanie nikogo pod adresem siedziby nie zostało wówczas doręczone. Świadkowie S. G. (2) i T. G. (2) zeznali nadto, iż wcześniej, po wskazaniu jako miejsca przekazania towaru adresu przy ul. (...) w Ł. na polecenie T. G. (2) S. G. (2) udał się we wskazane przez pozwaną miejsce, jednakże nie zastał tam żadnego przedstawiciela (...) Sp. z o.o., co więcej, z informacji, jakie uzyskał pod wskazanym adresem wynika, iż taka firma nigdy tam się nie znajdowała, a zapytane osoby nie kojarzyły nawet nazwy pozwanej.

Z uwagi na niewątpliwą zgodność i spójność w zeznaniach wszystkich świadków przesłuchanych przez Sąd, należało uznać je za wiarygodne i uwzględnić tym samym twierdzenia powódki dotyczące wielości podjętych prób kontaktu z pozwaną spółką.

Uwadze Sądu nie umknął nadto fakt, iż w dniu 29 marca 2013 r. listem poleconym wysłano pozwanej pismo, którego wcześniej nie udało się skutecznie doręczyć, wzywające do zapłaty kwoty stanowiącej równowartość niesprzedanych produktów i zawierające informację o skorzystaniu z uprawnienia do zwrotu towaru. Wprawdzie pismo to zostało doręczone pozwanej w dniu 2 kwietnia 2013 r., lecz ujęty w art. 111 i 115 k.c. sposób liczenia terminów prowadzi do wniosku, iż nawet jeśli by przyjąć że oświadczenie o skorzystaniu z prawa zwrotu winno było zostać przesłane listem

poleconym za pośrednictwem poczty i wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności, to zostało doręczone pozwanej w terminie przewidzianym w umowie, co słusznie zauważył pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy zauważył, co następuje

Powództwo jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie. Brak jest wątpliwości, iż strony łączyła umowa ramowa o współpracę handlową z dnia 14 lutego 2011 r., na mocy której, w razie nie sprzedania do dnia 15 lipca 2012 r. zawieszek zapachowych, powódka miała prawo dokonać ich zwrotu w terminie do dnia 31 marca 2013 r., odzyskując równocześnie równowartość kwoty uiszczonej za zwracany towar.

Powyższym okolicznościom nie zaprzeczyła żadna ze stron postępowania, a ponadto wynikają one wprost z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, w szczególności z treści umowy łączącej strony. Ten sposób uregulowania zasad współpracy stron nie był kwestionowany przez żadną z nich i w ocenie Sądu jest zgodny z regułą wynikającą z przepisu art. 353¹ k.c.

Sporna okazała się jednak kwestia skuteczności złożenia przez powódkę oświadczenia o zwrocie niesprzedanego towaru w odpowiedniej formie w terminie przewidzianym w umowie, tj. do dnia 31 marca 2013 r. W zakresie tym Sąd przychylił się do twierdzeń strony powodowej, która dostatecznie udowodniła, iż już od stycznia 2013 r. kontaktowała się z pozwaną w sprawie zwrotu towaru. Ponadto, zapytawszy za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 18 stycznia 2013 r. o możliwość dokonania zwrotu na dokumentach WZ, uzyskała od pozwanej odpowiedź pozytywną, co prowadzi do wniosku, iż (...) Sp. z o.o. powzięła wiedzę o zamiarze zwrotu towaru przez (...) Sp. z o.o., co więcej, wyraziła zgodę na odbiór towaru w formie zaproponowanej przez powódkę.

Z zeznań świadków przesłuchanych w niniejszym postępowaniu wynika niezbicie, iż pracownicy powódki, celem realizacji uprawnienia przysługującego (...) Sp. z o.o. na mocy § 5 ust 4-6 umowy, podejmowali wszelkie możliwe próby kontaktu z pozwaną tj. drogą elektroniczną, telefonicznie, pocztą, a także osobiście udając się do jej siedziby.

(...) Sp. z o.o. o skorzystaniu z prawa zwrotu towaru nie doprowadziło jednak do zapłaty na rzecz powódki dochodzonych przez nią kwot. Jednocześnie, ze względu na brak wskazania miejsca w którym towar mógłby zostać skutecznie przekazany pozwanej, uniemożliwił spółce (...) Sp. z o.o. zwrot pozostałych zawieszek, które do dnia dzisiejszego znajdują się w magazynach powódki.

Warto jednocześnie wskazać, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej z wiążącej strony umowy nie wynika wprost, jakoby dla informacji o zwrocie towaru zastrzeżona była forma pisemna pod rygorem nieważności. § 17 pkt 10, na który powoływała się (...) Sp. z o.o. stanowi, iż wszelkie zmiany Umowy, a także wypowiedzenia, zawiadomienia i oświadczenia wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Zapis § 5 pkt 4-6 nie zastrzegają natomiast dla zwrotu towaru jednej z form, wskazanych w § 17 pkt 10. Nie sposób również założyć, iż skorzystanie z prawa zwrotu stanowi zmianę umowy, gdyż jest ono w ocenie Sądu wyłącznie realizacją prawa przewidzianego w umowie. Sąd uznał zatem, iż dla realizacji przysługującego powódce prawa zwrotu wiążące były zapisy § 12 umowy, przewidującego przesyłanie korespondencji, zawierającej wszelkie zawiadomienia, komunikaty bądź inne oświadczenia także w formie mailowej. Niedopuszczalne byłoby zatem uznanie, iż przekazanie informacji o zamiarze realizacji prawa zwrotu za pomocą poczty elektronicznej nie odniosło w niniejszej sprawie żadnych skutków prawnych.

Ponadto Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie także korespondencja przesłana pocztą została doręczona właściwie i w przewidzianym w umowie terminie, zważywszy, że dni 31 marca i 1 kwietnia 2013 r. były dniami ustawowo wolnymi od pracy. Na zajęcie takiego stanowiska pozwala brzmienie art 115 k.c. zgodnie z którym, jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. Należy zatem uznać, iż do skutecznego powiadomienia Sprzedającego o realizacji prawa zwrotu mogło dojść najpóźniej do dnia 2 kwietnia 2013 r, bowiem na dni 31 marca i 1 kwietnia 2013 r. przypadają Święta Wielkanocne. Do dnia 2 kwietnia 2013 r. powódka wykorzystała natomiast wszystkie możliwe środki, by skontaktować się z pozwaną.

Sąd uznał również za chybione twierdzenia pozwanej, jakoby z pisma, doręzonego do (...) Sp. z o.o. w dniu 2 kwietnia 2013 r. nie wynikało, iż powódka zamierza skorzystać z przysługującego jej prawa zwrotu niesprzedanego towaru. W owym piśmie (k. 29) powódka nawiązała do korespondencji mailowej, dotyczącej plaowanego zwrotu produktów oraz wskazała na brak kontaktu z pozwaną celem realizacji swojego uprawnienia. Jednocześnie powódka wezwała do niezwłocznego wyznaczenia miejsca zwrotu towaru i wniosła o zapłatę kwoty dochodzonej w pozwie.

Zasadnym jest więc uznanie, iż z pisma przekazanego do (...) Sp. z o.o. bezspornie wynika oświadczenie powódki o realizacji prawa zwrotu, stąd zarzuty pozwanej w tym zakresie należy uznać za bezzasadne, zwłaszcza, że ani w umowie, ani w żadnym innym dokumencie nie ujęto elementów, jakie miałyby zawierać informacja powódki o realizacji prawa zwrotu, stąd brak jest podstaw by uznać, iż pismo powódki z dnia 29 marca 2013 r. nie odniosło pożądanego skutku.

Wobec powyższego należało uznać roszczenie pozwu za celowe, zasadne i uprawnione, zatem Sąd zasądził na rzecz powódki całą należność główną dochodzoną pozwem.

O odsetkach ustawowych orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., zasądzając je, zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Kosztami procesu Sąd obciążył pozwaną, jako stronę przegrywającą niniejszy proces – na rzecz powódki jako strony wygrywającej proces.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, należało orzec jak w sentencji.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powódki 2015-10-13